

[Erik Hansen (Ålborg amt),
af flertallet, eller af hele udvalget tiltrådte,
ændringsforslag og imod de øvrige ændringsforslag, som er stillet her i dag.

Kurt Brauer: Først et par bemærkninger om venstresocialisternes ændringsforslag. SF har ligesom alle de øvrige partier her en vældig sympati for de tanker, der er baggrunden for ændringsforslagenes fremsættelse, men når det er sagt, skal det også slås fast, at vi finder forslagene yderst vanskelige, for ikke at sige umulige at administrere. Jeg må opfordre venstresocialisterne til at trække deres ændringsforslag tilbage, eventuelt til fordel for et forslag til beslutning, der i mere generelle vendinger kræver problemet løst. Et sådant forslag ville SF uden videre kunne stemme for.

Det forslag, der her ligger på bordet, kan SF ikke stemme for. Vi føler os tvunget til at undlade at stemme, fordi vi har forestillet os det hav af erklæringer og attester, der ville være nødvendige for at godtgøre, at den syge havde forladt sin arbejdsplads, og hvornår den syge var ankommet til hospital eller poliklinik, at den syge har ventet så og så længe, er blevet behandlet, er vendt tilbage til sin arbejdsplads osv. osv., plus alt, hvad det indebærer af krav af kontrol af disse attesters rigtighed. Problemet skal løses, men løsningen bør ikke medføre en så øget administration på et område, som efter SFs mening snarere trænger til en tilbundsående rationalisering.

Under denne sags vandring fra første til anden behandling er der sket en del ud over fremkomsten af det forholdsvist fredssommelige ændringsforslag fra ministeren, som vi gik i udvalg med. Den socialdemokratiske ordfører har allerede argumenteret så godt, som der kan argumenteres for mindretallets forslag, og jeg har ikke stort at føje til. Men jeg synes, det er blevet klart under behandlingen af sagen, at alt, hvad der hedder sygekassevæsen, trænger til en gennemgribende reform. Tag f. eks. ventetidsbegrebet, i gammelt sprog kaldet *karens-* eller *karensdagene*. Det er en ordning, som faktisk er i strid med den almindelige retsopfattelse, der siger, at man ikke må tilskynde til svig hverken direkte eller indirekte. En rigtig kraftig influenza varer vel godt et par uger, hvortil kommer et

par dage til rekonvalescens. Mon ikke ministeren og tinget vil medgive mig, at der hører en ualmindelig stålsat karakter til for at sige til sig selv: i overmorgen får du udbetalt pengene for ventetiden, men du er jo rask, så du går selvfølgelig på arbejde i morgen og siger nej tak til den ventetidsudbetaling. Der hører en ualmindelig stålsat karakter til, tror jeg. Det er jo ikke holdbart at opretholde disse ventetidsbestemmelser, og de fleste har vel også en fornemmelse af, at de sagligt ikke er særlig vel-funderede.

Der må da være et område, hvor det høje ting uden videre kan enes — der bliver ikke alt for mange lejligheder til enighed — så jeg venter bestemt, at ministeren griber lejligheden til inden længe at foreslå ventetidsbestemmelserne totalt fjernet, hvilket også vil bane vej for løsningen af det problem, som venstresocialisterne har rejst med deres underændringsforslag.

Hanne Reintoft: Det må jo siges at være en lidt sørgmodig betænkning, der foreligger fra udvalget om sygeforsikringslovforslaget. Man har givet sig tid til en lovrevision, men som jeg nævnte under første behandling, er der ikke taget fat på nogle af de mere væsentlige problemer.

Jeg må igen konstatere, at socialministerens varme interesse for at få ophævet det netop af ministeren så ofte fremhævede diskriminerende forsørgerbegreb ikke omfatter den meget store gruppe af gifte kvinder, der er henvist til at modtage lønarbejderdagpenge under sygdom. Det vil altså sige den store gruppe af samfundets dårligst lønnede kvinder. Under valgkampen var vist næsten alle partier enige om, at målet måtte være, at alle mennesker fik fuld erstatning ved tab af indtægt under sygdom. Var det ikke økonomisk muligt på én gang, hvad vi i øvrigt ikke vil bøje os for, kunne man dog forvente, at man ved en lovrevision prøvede at tilnærme sig sine egne synspunkter ved en begyndende forhøjelse af dagpengene. I stedet for må vi nøjes med et ynkeligt forslag om en yderst beskeden forhøjelse på grund af forhøjelsen af merværdiafgiften. I en tid, hvor alle er enige om, at karensdagssystemet står foran afskaffelse, ser man forslag om, at der skal indføres en ny form for karenstid, idet man